

Lovforslagets § 1

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget

vedtoges uden Afstemning.

§ 2, saaledes ændret

vedtoges uden Afstemning.

§§ 3—6

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1942 til 31. Marts 1943.

Forhandlingen genoptoges.

Julin: Venstregruppens Formand, det ærede Medlem Hr. Elgaard, kom i sin Finanslovtale forleden ind paa en Omtale af de Forhold, hvorunder Regering og Rigsdag arbejder, og han understregede herunder, at disse forudsatte et loyalt Samarbejde fra alle Sider. I denne Forbindelse nævnte det ærede Medlem, at der var forebragt ham en Sag, som han dog ikke selv havde haft Lejlighed til at undersøge, men som han altsaa ønskede at fremdrage, nemlig at man i denne Tid endnu kunde spore Reminiscenser fra tidligere Tider med Hensyn til Lejligheden til at faa Arbejde forskellige Steder, idet denne var afhængig af, om man var et organiseret eller uorganiseret Medlem af det danske Samfund. Efter at det ærede Medlem havde mindet Regeringens Medlemmer om, at Baggrunden for Samarbejdet mellem Rigsdagens Partier og Regeringen maatte være, at man arbejdsmæssigt, skattemæssigt og paa alle andre Omraader, hvor Regering og Rigsdag lægger Sagerne til Rette, maatte behandle alle danske Borgere ens, hvad enten de var organiserede eller ikke, udtalte han — jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til et ganske kort Citat, det staar i Rigsdagstidenden Sp. 200:

„Med det Krav om Loyalitet, som ethvert Parti maa stille til sig selv for at bidrage til, at der kan fremkomme det bedst mulige Resultat for Samfundet og Befolkningen, kan vi ikke have, at der fra

Organisationernes Side lægges Hindringer i Vejen for, at uorganiserede Samfundsborgere faar Adgang til det ene eller det andet Arbejde.“

Det ærede Medlem sluttede derefter med at henstille, at man søgte at faa ændret disse Forhold.

Naar jeg har citeret dette, er Aarsagen den, at jeg har al god Grund til at tro, at det ærede Medlem Hr. Elgaard har fremsat disse Bemærkninger paa Foranledning af, at jeg i min Gruppe har omtalt et ganske bestemt Eksempel paa et efter min Mening meget utiltalende Organisationskrav, og jeg har ikke lagt Skjul paa, at jeg ønskede at fremdrage denne Sag her fra Folketingets Talerstol for at gøre et Forsøg paa at faa hemmet slige Udslag i Fremtiden. Der har i de sidste halvandet Aar fra alle Sider været talt meget om at vise Samfundssind og lade alle indre Stridigheder og Meningsforskelle ligge og samle sig om den store Opgave at føre vort Statsskib gennem Tidens Brænding, og der har været talt alvorfulde Ord om, at de forskellige Befolkningsklasser havde Pligt til at hjælpe hinanden med at afbøde Krigens Virkninger.

Jeg tvivler ikke om, at det store Flertal af vort Folk har ønsket en saadan Samling og et saadant Samarbejde, og adskillige har vel troet paa Muligheden af at etablere det, men ikke faa har været skeptiske over for Muligheden af saa hurtigt og saa helt at naa til Samling i et Land, i hvilket Klassekampen har været standende de sidste Aartier, og nægtes kan det ikke, at forskellige Udtalelser og Resolutioner ret tydeligt har givet Udtryk for, at Samling og Samarbejde vilde man naturligvis gaa ind for, vel at mærke paa Betingelse af, at man fik disse og hine Krav opfyldt.

Selv om Fagforbundene nu i nogen Maade har gaaet stille med Dørene i den sidste Tid, har forskellige Lynglimt alligevel vist, at det Fagforeningsmonopol, der gennem mange Aar har været Kampens Maal, har man vanskeligt ved at se bort fra. Jeg skal i denne Forbindelse blot nævne den berøgtede § 8, som i sin Tid var indført i Forslag til Lov om Arbejdsforhold, hvori det hed: „Lønarbejdere, der hører til et Omraade, for hvilket der findes en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse, skal, for saa vidt de opfylder Arbejdsløshedslovens Betingelser for Medlemsskab, være Medlemmer af en saadan Kasse“, en Bestemmelse, som, hvis den var blevet gennemført, med eet Slag havde gjort den store Ønskedrøm til Virkelighed, idet et saadant Medlemsskab i en statsanerkendt Arbejdsløs-